

חלקי בקהילתי

הדפס וקח
הביתה
לשבת

בית תורני - חברתי לבוגרי ישיבות עובדים - לאורם של גדולי התורה

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א
ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

אלול ושנה ראשונה

אבות ובנים

בפרשה אנו מוצאים את סיפורו המזעזע של בן סורר ומורה. ילד קטן ומרדן שגילתה תורה שאין לו סיכוי, ועל הוריו לספר את מעלליו בפני כל בני העיר, שגם משתתפים בסופו המר. צריך לבחון, מאיפה צומח ילד כזה, ומדוע על הוריו להתבזות כל כך בפני כולם?

בפרשה הקודמת, הסמוכה לפרשת בן סורר, מופיע עניינה של אשת יפת תואר: אישה גויה שבדיעבד ובתנאים מחפירים, התירה התורה לאותו לוחם שלא עומד בפני הפיתוי - לשאת אישה גויה שלא מתאימה לו. חז"ל לומדים מסמיכות הפרשיות שסופן של נישואין אומללים אלו שיצא מהם ילד בן סורר. ללמדנו שהכל מגיע מאתנו ההורים, ואם רק נדע להשקיע בעצמנו ולהיות דוגמה אישית למוסריות ולזוגיות מתאימה - הילדים שלנו ימשיכו את דרכנו הטובה.

על מילות הפסוק "בנו זה סורר ומורה - איננו שומע בקולנו", חידשו חז"ל הלכה מעניינת: על הקולות של האב ושל האם להיות דומים ושווים, ואם הם אינם שווים הבן שלהם אינו נענש.

מדוע? כי כלל גדול בהורות נכונה הוא לשדר לילדים תמיד מסר אחיד המוסכם על ההורים. אם ההורים מתווכחים ביניהם ואינם משתווים, והילד מרגיש מריבה וכעס בין הוריו - הוא מרגיש חסר ביטחון ותלשיות, ואי אפשר לצפות ממנו לכולם. הוא אינו אשם במצבו ואין להענישו. רק אם ההורים חיים בהרמוניה מוחלטת, עד שקולם בבית נשמע זהה - רק אז תוטל האחריות על בנם. **מצאות החיים מלמדת, כשיש אהבה ושלוש בית בין ההורים - הילדים גדלים בסדר. תשאלו נא את העוסקים בחינוך בקרב צעירים רבים ממחננו. הם יאשרו את העובדה הזו. זה בדוק.**

"כי ייקח איש אשה חדשה... נקי יהיה לביתו שנה אחת ושימח את אשתו אשר לקח".

יכולה אישה נשואה טרייה לשאול את בעלה בסוף שנת הנישואין הראשונה: אם אכן מגיע לי יחס מיוחד של 'שימח', מדוע ייתן לי יחס חיובי שכזה רק במשך שנה אחת? התשובה לשאלתה תהיה בערך כך: 'שנה ראשונה' היא כמו 'זמן אלול'. הניסיון מוכיח שקשה מאד לחיות ברמה של 'אלול' כל השנה. אך לקראת כל שנה חדשה מתבקש כל יהודי לחיות - לפחות תקופה אחת קצרה - בצורה מושלמת, כדי שבהמשך השנה, אם יבואו עליו תקופות פחות טובות של ניסיונות ואתגרים, אשר עלולים להביא אותו לייאוש ומחשבות ש'אני לא מסוגל לחיות אחרת', או אז יבואו ימי אלול של תחילת השנה כהוכחה ש'אני כן מסוגל ויש לי לאן לשאוף'...

בדיוק לשם כך ניתנה ה'שנה ראשונה'. אכן, לחיות כל החיים בצורה מושלמת זה קשה, אך בתחילת חיי הנישואין מתבקש כל בעל לעשות עבור אשתו החדשה, למשך שנה אחת, את המקסימום, כדי שבמשך החיים, אם יגיעו תקופות מאתגרות שבהן יאמר הבעל 'אני לא מסוגל להתנהג אחרת', תזכיר לו אשתו את ה'שנה ראשונה' שלהם, ותוכיח לו שהוא אכן כן מסוגל ויש לו לאן לשאוף...

תוכנית 'דף הקהילה' של 'חלקי' שיצאה לדרך באלול זה - ומתפרסמת בגיליון זה שוב - מעמידה בפני בוגרי הישיבות העמלים לפרנסתם, רף לימודי יומיומי בגמרא והלכה, שאליה יוכלו החברים לשאוף בהמשך השנה. גם אם אולי יבואו בהמשך ימים שהלימוד היומיומי יהיה קשה, תוכנית 'דף הקהילה' של 'אלול' שעמדנו בה, תזכיר לנו שאנו מסוגלים וזה אפשרי...

הצעת מחיר או הצעת עבודה

שאלה: בעצם התקיימה האפשרות השנייה שיש ב'יורד שלא ברשות', שמשלם רק את עלות האילנות שהלה נטע.

שאלה: בעל המלאכה שעוסק בעבודות אלומיניום התבקש לתת הצעת מחיר לשמעון עבור סגירת המרפסת שלו. לאחר בחינת המרפסת המדוברת הוא נתן הצעת מחיר של 20,000 ₪, שמעון הסכים למחיר זה והעביר לבעל המלאכה מקדמה של 1,500 ₪.

כאשר הגיע בעל המלאכה להזמין את האלומיניום, התברר לו שטעה בהערכת המחיר של החומר, והצעת המחיר שנתן היא בעצם זולה בכ-2,500 ₪ ממה שהוא בדרך כלל לוקח על עבודות כאלו, דבר שבא לידי ביטוי בסופו של דבר בריווח מועט יותר מכל העבודה הזו. האם הוא מחוייב לעשות את העבודה במחיר הנמוך שנתן?

תשובה: בעל המלאכה צריך לעמוד בדיבורו, ולספק את העבודה לבעל הבית במחיר הנמוך שקבע, הגם שהמחיר נמוך. ישנו שילוב של שני פרטים בשאלה זו שמביאה להלכה זו. האחד הוא, העובדה כי הטעות במחיר אינה טעות מוכחת וברורה, ומה שבעל המלאכה ירוויח פחות מהרגיל, עדיין אין בזה טעות ברורה. טעות ברורה היא כמו באותו מעשה שאירע בקבלן אשר נתן הצעת מחיר לעבודה, ולאחר מכן התברר שמחיר החומר [בטון, ברזל וכו'] גבוה יותר מכל המחיר שהוא נתן עבור העבודה. בזה נחשב הדבר לטעות מוכחת, ויכול לחזור בו. הפרט השני הוא במה שהפועל לקח מקדמה, ונחשב בזה כאילו הוא התחיל כבר בעבודה. אילו לא היה לוקח מקדמה, יכול היה לחזור בו משום טעות זו, ולא היה נחשב כמחוסר אמנה.

שאלה: שעונו של ראובן שבק חיים, העובד בחנות השעונים בה ביקש למסור אותו לתיקון אמר לו שמחיר התיקון הוא 50 ₪, ונטל את השעון לתיקון. כאשר ראובן הגיע לאסוף את השעון המתוקן נאמר לו שעליו לשלם 150 ₪. במענה לפליאתו של ראובן על שינוי המחיר, הסביר העובד כי כאשר הם פתחו את השעון, התברר שהמנגנון היה שבור, והם הכניסו מנגנון חדש שעולה 100 ₪, כך יחד עם העבודה, יוצא החשבון 150 ₪. כעת עם המנגנון החדש, יחזיק השעון מעמד שנים רבות. ראובן טוען שהוא לא היה משקיע 150 ₪ על תיקון כזה, והוא מסרב לשלם סכום זה. האם הוא חייב לשלם על המנגנון החדש שהוא קיבל?

תשובה: מכיוון שראובן לא ביקש מהם להחליף את המנגנון, והם לא שאלו אותו לפני ההחלפה, על פי הדין יכול ראובן לומר שייקחו בחזרה את המנגנון החדש, ויחזירו את המנגנון הישן (השבור) שלו. הלכה זו מבוססת על ההלכה של 'יורד שלא ברשות' - לשדה שאינה עשויה ליטע' - מי שנטע אילנות בשדה חברו, שדה שאינה מיועדת לנטיעה זו, יכול בעל השדה לומר לנוטע שהוא מוכן לשלם רק את עלות האילנות, או לחילופין שייקח הנוטע את האילנות שלו משדהו, ואין הנוטע יכול להכריח את בעל השדה, להשתמש במה שהכניס לרשותו. גם כאן, ראובן אינו מייעד את שעונו להחלפת המנגנון, ולכן על פי הדין יכול הוא לומר לבעל החנות שייטלו את המנגנון שלהם, ולא יחייבו אותו על עבודתם.

מורה ההוראה שהתבקש לחוות את דעתו בשאלה זו הציע לבעל החנות להסכים לקחת מבעל השעון רק 100 ₪, שהוא עלות המנגנון ולוותר על מחיר העבודה, ולמחיר כזה הסכים גם בעל השעון, ובזה

הרב עונה לשאלות בהלכה בטלפון: 058-3279418

דף
הקהילה

מצטרפים: חלקי בוס
058-320-2060

א-ל-ו-ל! לא מדבר אלי?

קלסטרופוביה קלה מתחילה לפעם ב'. בקול רגוע ניסיתי לדבר אל המעלית, לקרוא את מספר הקומה או לבקש מהדלתות להיפתח. במקום להיענות לבקשתי, האור במעלית כבה ואני נותרתי בפנים מבוהל וחסר אונים. לאחר מספר שניות האור נדלק, הדלת נפתחה ומספר אנשים נכנסו למעלית. ניצלתי את העובדה שדלתות ה'כלא' נפתחו וברחתי החוצה, שם גיליתי כי במעלית המתקדמת הזו הכפתורים נמצאים בכלל – בחוץ...

למדתי מהמקרה הזה מסר חשוב. לפעמים אנחנו מנסים לעלות באופן בו התרגלנו ולמדנו שנכון לעלות. אבל לא תמיד זה מה שמתאים לסיטואציה... יש מקרים בהם עלינו לנסות לעלות בדרך אחרת. לגלות את מערכת ההפעלה המותאמת למוצר הספציפי הזה וללמוד כיצד ניתן לעבוד איתה בצורה המיטבית.

כך אמרתי לאותו ידיד נחמד: לכל אחד מאיתנו יש את הרצון והיכולת להתעלות ולהתרומם. כל אחד מאיתנו יכול להגיע לפסגות חדשות בחודש אלול הנפלא. אבל לא לכולם מתאימה אותה הדרך. במקום להתייאש ולנסות להתעלם מהימים הללו, כדאי לנו להרים את הראש ולחפש את הדרך הטובה עבורנו, את הכפתור שיעזור לנו לעלות הכי גבוה שאפשר.

השבוע התקשר אלי ידיד, בחור בעל-תשובה טרי יחסית, ונפשו בשאלתו. הוא הצטרף לקבוצת לומדים מסוימת, בה התחילו את ה'זמן' השבוע. ביום ראשון ניגש אחד מחשובי האברכים לסטנדר, דפק עליו בעוז וזעק: 'אלול!'

'אני יודע שאלה ימי רחמים וסליחות, ימים בהם צריך לערוך חשבון נפש ולהתכונן לימי הדין. אבל אני מרגיש לגמרי מנותק... הניסיון לשדר אורית 'פלצות' לא כל כך מדבר אלי, בלשון המעטה. האם משהו בעייתי אצלי?'

הזדהיתי מאוד עם שאלתו, שאלה שכנראה כואבת לרבים מאיתנו, גם כאלה שגדלו בעולם התורה ונולדו לתוך 'אלול' ישיבתי. לא כולם מתחברים לאווירה המלחיצה ולאופן בו אנשים מנסים לחוש את אימת הדין. האם הפתרון הוא להתעלם? לנסות לתת לחודש אלול לעבור בלי שנחוש אותו כלל?

השבתי לו בסיפור. לפני תקופה הזדמנתי לבית החולים הדסה עין כרם. נכנסתי לבניין דוידסון ופניתי למעליות. בסייעתא דשמיא המעלית נפתחה בדיוק כשהגעתי. בעודי מזנק פנימה, מניח כזקן ורגל את ידי על הכפתור של הקומה בה רציתי לבקר, אני מגלה בבהלה כי הקיר חלק. אין כפתורים. בינתיים דלת המעלית נסגרה ואני נשארתי בפנים כשתחושת

קול קורא - אלול!

אם יש לך חשק להתחבר ל'אלול'
תוכנית 'דף הקהילה' של 'חלקי בקהילתי'
תחבר אותך בחיבור יומי לתורה וקהילה.

הצטרף גם אתה למאות החברים שהתחברו לתוכנית לימוד יומית בגמרא והלכה, שתגיע אליך למכשיר האישי כל בוקר.

תורה אחת. קהילה אחת.

להצטרפות ל'דף הקהילה' שלח הודעה לטלפון:

058-320-2060

ככה מתחברים ל'אלול'

שני רכבים יצאו לדרך...

מסקרן אותנו, מה בן הזוג אוהב, ממה היא מפחדת, מה עושה לו טוב ומה פחות. מהר מאוד יש לנו תשובות לכל דבר. לדוגמא, אם פעם אמרנו 'מילה לא במקום' והאישה נפגעה אנו נברר מיד מדוע. נניח שהיא תאמר שזה הזכיר לה חברה/אמא/מורה שאמרה לה פעם כך, וזה פגע בה. מכאן ואילך תמיד כשנתקל באותה סיטואציה, נאמר לעצמנו: אה, אני יודע למה היא נפגעת מזה. או אם נגלה שחשוב לה משהו מסוים ואח"כ נראה שגם אמא שלה ככה, נסביר לעצמנו שזו הסיבה.

עם הזמן יש לנו תשובות והסברים להכל ואנו פשוט מפסיקים להתעניין מה באמת מניע את המערכת הרגשית. כך, הולכת ופוחתת ההיכרות של בני הזוג, זה עם עולמו הפנימי של זה. המטפל לעומת זאת, באמת לא יודע. השאלות שלו מגיעות מתוך הנחה שאינו יודע מאומה עליהם, וממילא מתגלים דברים חדשים שבני הזוג עצמם אשר חיים כל הזמן יחד לא שמו לב לב אליהם.

תסתכלו על הילדים שלנו, הם כל הזמן גדלים, מתפתחים פיזית ונפשית, לעולם לא נחשוב שילד בן שבע בוכה מאותה הסיבה שבכה בגיל שנתיים. גם אצלנו המבוגרים זה בדיוק כך! אדם מטבעו מתפתח נפשית כל הזמן אסור לנו להניח שבגלל שאנחנו חיים ביחד כל כך הרבה שנים אנו יודעים הכל.

כעת נשוב לחקירה, הגאון האדיר הרגוצ'בי מכריע שפעולת הקידושין ממשיכה כל הזמן ואינה משהו חד פעמי ובלשונו הזהב: "כיוון שהאישה הינה מציאות עצמית המתחדשת בכל רגע, מוכרח שגם פעולת הקידושין המחברת אותה לבעלה, מתחדשת בכל רגע..."

הצעה שלי, בואו ננצל את השבת הקרובה ט אלו, היום בו הכריז רבי מאיר שפירא על המיזם האדיר של הדף היומי, להתבונן האם הקידושין שלנו עדיין מתחדשים. הנס הוא, שגם אם לא, אפשר לחדש אותם. וזה הרבה יותר קל ממה שנדמה לנו.

גם אני הצטרפתי לרבות לומדי הדף היומי שהתחילו לאחרונה את מסכת קידושין הנפלאה, ובאווירה זו נזכרתי בנידון הידוע והיסודי בו דנים רבותינו האחרונים, ("חקירה" בלשון הישיבתית) בדבר קנין הכסף בו נקנית האישה לבעלה. האם זו פעולה חד פעמית שעל ידי קבלת טבעת בשווי פרוטה מתקדשת האישה לתמיד, או שאותה פרוטה פועלת קנין כל רגע מחדש ובעצם בכל רגע ורגע, הקידושין מתחדשים מחדש.

נזכרתי באותן שעות יפות בהיכל הישיבה, בהן דנו התעמקנו והבאנו הוכחות וראיות לכל צד. למאי נפקא מינא? (למה זה משנה בתכל"ס) אז תשמעו נקודה מדהימה: אחד הדברים המפתיעים אותם אני פוגש לעיתים, בקליניקה, הוא כאשר בני זוג מגיעים לפגישה, וכשאני מתחיל לשאול אותם שאלות בסיסיות בכדי להבין את סיבת ההגעה לייעוץ, אחד מהם מדבר על הקושי שלו במערכת הזוגית, ומזה מסתעף לפעמים לעולם הרגשי שלו ולקשיים שהוא חווה באופן כללי מול העולם. ואז, אני רואה את בן הזוג השני יושב בעיניים פערות כאילו זה הפעם ראשונה בחייו שהוא נחשף למידע הזה.

פעם אחת זה היה כל כך קיצוני, עד ששאלתי אותם: 'תגידו איך חזרתם מהחתונה?' 'מה! הם לא הבינו, קודם כל התחתנו לפני עשור, וחוף מזה מה השאלה, חזרנו ברכב כמו כולם'. 'אה אוקי', אמרתי להם, 'פשוט זה נשמע כאילו חזרתם בשני רכבים - אחד נסע למטולה ואחד לאילת'.

וזה לא בציניות, באמת כך זה היה נשמע, ניסיתי הרבה לפצח את התופעה הזאת, איך זה יכול להיות?? והתשובה לדעתי היא, שאנו טועים לחשוב, שאנו מתחתנים פעם אחת וזה מספיק לתמיד. מחקרים שנעשו בעולם מראים שזוגות שנשואים יותר שנים, מכירים פחות!! - את העולם הרגשי אחד של השני - מאשר זוגות בתחילת הדרך. זה נשמע הזוי ומופרך, אבל ההסבר הוא פשוט: המוח האנושי כידוע לא אוהב לעבוד קשה. בתחילת ההיכרות, כל דבר חדש

דף הקהילה – השבוע הראשון

יזמי הקהילות של 'חלקי' מדווחים על השתתפות ערה בשיעורים, ועל תגובות נלהבות של הלומדים. פ' למשל, חושש ממחויבות לאורך זמן, במסגרת הדף היומי. 'כאן זה מוגבל בזמן, וחשבתי שחודש אחד זה משהו שאני יכול לקבל על עצמי. אני שמח שהצטרפתי, ומרגיש סיפוק גדול'. גם ג' משתתף חדש בקהילת 'חלקי' בשכונתו, דחה שוב ושוב את ההצטרפות, למרות שתמיד רצה. 'הייתי צריך איזה טריגר, איזה אירוע כזה שקורץ, ומאפשר לקפוץ ביתר קלות על העגלה הנוסעת, ולא להישאר מאחור.

תוכנית "דף הקהילה" לוקחת את החזון של "חלקי" ומעבירה אותו ליוזמות, לא עוד חברות עם שיעור פעם בשבוע, תפילה משותפת בשבת, וחיבור לסירוגין. תוכנית דף הקהילה היא חיבור יומיומי לצמיחה התורנית, באמצעות שיעור יומיומי בגמרא ובהלכה, מסודר ומחולק לפי ימים בתוכנית סדורה ומפורטת מראש. עם הרב 'שלנו', שמבין את הראש שלנו, ושצומח יחד איתנו לקהילה שמרכזה מסביב לתורה משותפת בצורה יומיומית. זה החיבור האמיתי שמייצר זהות ובונה שייכות.

התרגשות גדולה ושמחה רבה שוררות בקהילות 'חלקי' רבות ברחבי הארץ, מאז יום שישי האחרון, ראש חודש אלול, בו החלו ללמוד חברי הקהילות לימוד יומי על פי תוכנית 'דף הקהילה'.

התוכנית שכוללת לימוד גמרא והלכה מחולקת לפי ימים. בשלב הראשון יסיימו הלומדים את כל ההלכות הנוגעות לאלול, ר"ה, שופר, יו"כ, סוכות, ארבעת המינים ובהמשך יסיימו יחד את מסכת סוכה, יחד עם סיום התורה בשמחת תורה.

במסגרת התוכנית, הודפסו מאות גמרות 'מסכת סוכה' ייעודיות לחברי הקהילות, כאשר בתוך הגמרא עצמה מודפסות גם ההלכות הנלמדות במסגרת התוכנית, כפי שנכתבו ונערכו ע"י מחשבי הפוסקים הרב דיקמאן שליט"א מלייקווד בארה"ב, מחבר ספרי הלכה רבים. לצד הספרים הכתובים, מקבל כל אחד מחברי התוכנית מידי יום ישירות למכשיר הנייד, הודעת ווטסאפ ובה קישור ל'צורת הדף המבואר' דף גמרא כצורתו בקובץ דיגיטלי, לצד קישורים לשלושה שיעורים לצפייה או האזנה, בני 20 או 15 דקות, ושיעור נוסף קצרצר בן 6 דקות הנקרא 'תמצית הדף' ומסכם בתמציתיות כשמו, את הדף הנלמד.

ברכות עד בלי די

נאחל למורה דרכנו ומאיר נתיבותנו הגאון רבי **ברוך צבי גרינבוים** שליט"א ולמות ביתו **הרבנית** שתח'.

לרגל כניסת **בנם יניק וחכים** הבה"ח **אוריאל** נ"י בעול תורה ומצוות

יזכו הוריו הגדולים לרוות ממנו רוב נחת, ולראותו עולה ומתגדל בתורה ויראת שמים, לתפארת המשפחה הדגולה

הנהלת 'חלקי בקהילתי' יזמי הקהילות וחברי השיעורים מערכת העלון

העם שבשדות תשפ"ג

הרב משה שחור

יזם קהילת חלקי - הר נוף

מושג כזה של להגיע באיחור להתפלל. אם כבר אז להקדים בכמה דקות. התפילה היא במתינות וברוגע, בלי טלפונים הנראים לעין, עד כי נראה שיש להם את כל הזמן שבעולם. לצאת לפני סוף התפילה? לא בבית ספרם.

חז"ל קבעו לנו את חזרת הש"ץ בשביל העם שבשדות, אלו שלא יודעים להתפלל וצריך להוציא אותם ידי חובה. בחופשה הזו, כשהרגשתי את הקושי להתארגן לתפילה ולצאת מהצימר בשביל תפילה במניין, הבנתי, שכנראה בעידן של היום התהפכו היצירות, ויש לנו המון מה ללמוד מהעם שבשדות, לפחות בכל הנוגע לחשיבות ולצורת התפילה.

גם אני, יחד עם רבבות אלפי ישראל, נפשתי באחד ממושבי צפונה של ארץ הקודש, במתחם צימרים כלשהו.

יש משהו מיוחד בבתי הכנסת הקטנים של המושבים בתקופה זו. בחלקם הגדול כמעט ואין מניין לאורך השנה, וכעת הם הופכים באחת לשטיבלאך שלא מביישים את זכרון מוישה.

במושב בו התארחתי יש קהילה דתית, ובית הכנסת המקומי פעיל יחסית. אך ניתן היה להבחין בקלות מי הוא בן המושב ומי אורח מבחוץ, לא רק בגלל צבע הכיפה או כל סממן חיצוני אחר. התפילה של המקומיים, היתה איך נאמר, אחרת משלנו. יכולת לראות אנשים פשוטים, עמי ארצות, שהתפילה שלהם נראית מרוממת באופן מיוחד. אין אצלם

ולא כפי שפורסם'

בשבתות האחרונות, קראנו בזו אחר זו שני פסוקים אשר השתרשו בהם טעויות, באופן כל כך מובהק, עד שנדמה שאין להם תקנה. אך מן הראוי לדעת את מקור הביטויים והשיבוש שבהם

כִּי הָאָדָם עֵץ הַשֵּׁדָה

המשפט המדמה בין אנשים ועצים, התקבל, גם בזכות שירו של המשורר נתן זך, המושמע בימי זיכרון ומעלה דמעות בעיני שומעיו. ובכן, המשורר יכול לצקת תוכן ככל אשר יחפוץ, אך יש לשים לב כי המקור להיגד זה הוא פסוק מפרשת שופטים, אשר כל המעיין בפירוש רש"י יפתע לגלות כי המשמעות היא הפוכה לחלוטין. האדם ועץ השדה אינם דומים כלל וכלל! התורה מצווה שלא לכרות עץ, במסגרת המצור, משום שהעץ אינו 'אדם' ואין מה להטיל עליו מצור, שכן הוא אינו אדם. הפסוק, נקרא בתמיהה רטורית: **"כִּי הָאָדָם - עֵץ הַשֵּׁדָה לְבֹא מִפְּנֵי בְּמִצְוָה?"** וכי עץ השדה הוא כמו האדם אשר עליו לבוא במצור מפני האוייב. לא ולא, עץ השדה אינו כמו האדם. ולכן **"לֹא תִשְׁחִית אֶת עֵצָה... וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת"**.

מִהָרְסִיךְ וּמִחֲרִיבֶיךָ מִמֶּךָ יֵצְאוּ

בכל הזדמנות שהערב רב שבתוכנו, פועל נגד העם, צץ ועולה הפסוק הנ"ל, כאילו נאמר בו שמהרסי ומחריבי העם, אינם באים מבחוץ כאויבים זרים, אלא שומו שמיים דווקא מתוך העם. מתוכנו הם יוצאים, להרוס ולהחריב. אלא שהפסוק אותו קראנו בהפסרת השבוע שעבר - פרשת ראה, הרביעית משבע הפטרות הנחמה, ומשמעותו הפוכה בדיוק. הפסוקים מתארים את שיבת עם ישראל לארצו, ואת העובדה כי **"מִהָרְסִיךָ בְּנִיךָ - לְשׁוֹב מִפְּרֵשׁ רִשׁ"**. וכאשר ימהרו בני ירושלים לשוב אליה - **"מִהָרְסִיךָ וּמִחֲרִיבֶיךָ מִמֶּךָ יֵצְאוּ"** - המהרסים והמחריבים של ירושלים ייצאו ממנה, ולא ישוּבוּ אליה עוד. או כפי שמבאר המלבי"ם: מהרו בניך. אם היו בניך ממחרים לשוב בתשובה אז - מהרסיך ומחריביך ממך יצאו - כבר היו יוצאים אויביך אשר הרסו אותך.

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

עורו ישנים משנתכם...

מו"ל: חלקי בעמלי - יזמות קהילתית תורנית.

מייסד: הרה"ג ברוך צבי גרינבום עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים: הרב אפרים קרלינסקי, הרב ברוך לב, הרב ישי גוזלן,

אריק אייזנפלד, א.ב. ברוך יערי

עיצוב גרפי: גימיק פרסום | עיצוב גרפי: אפרת 050-6604987

חלקי בעמלי: רחוב קהתי 14 ירושלים, טל: 02-6522592

מייל: helki.baamali@gmail.com

מרכז מידע ארצי:

052-760-0080 ☎ 02-6522-592 ☎

chb6522592@gmail.com ✉ chelki.co.il 🌐

שמח בחלקי

אהוד בן יהודה

אין מלחמות יפות

האשה יפת התואר, מלווה את היציאה למלחמה. מנסה לערער את עוצמת הקרב. אבל מלחמה היא עסק קשות, אין איך לייפות את העובדה שנלחמים על החיים. כשיש אויב נחוש, יש להילחם בו, בכל הכוח. כי אין ברירה אלא לנצח.

כשהיה מורי ורבי ר' הלל זאקס זצ"ל, מבקש לחזק אותנו במלחמת היצר, והאשה הזרה יפת התואר, היה מספר את שאירע לו ולחבירו רבי נתן קמינצקי זצ"ל בימי בחורותיהם, בתחנת הרכבת התחתית של ניו יורק, בנסיעתם לזמן חורף בשיבת לייקווד. בעודם עומדים עם מזוודותיהם, ומחכים לרכבת נגיש אליהם יהודי אחד, והביע ביקורת בשפת היידיש על הופעתם החיצונית - פאות וזקן, שאינה הולמת את המקום והזמן. אתם כבר לא במזרח אירופה, בשטעטל זנוחה ומיושנת, אלא בתפוח הגדול מטרופולין ניו יורק. כאן הכול מתקדם ועכשווי, כאן לא מתלבשים ככה. אתם צריכים להתאים את עצמכם לסביבה ולא לבלוט כל כך בתחנת הרכבת.

מה יגרום יותר לבחורי ישיבה משופשפים ומוכשרים, לחמוד לצון, ולעשות את עצמם כמי שאינם מבינים על מה איש שיחם מדבר. ביקשו שיחזור על דבריו באנגלית, והסבירו לו שהם שייכים לקהילת ה'אמיש', והם הגיעו כעת בפעם הראשונה לעיר הגדולה, היישר מהקהילה השמרנית, המתרחקת מכל סממן של העת החדשה.

סבר פניו של האיש הואר, והוא טפח על שכמם בחיבה. 'כל הכבוד לכם', הוא אמר. יפה שאתם לא משנים ממנהגי משפחתכם, ושומרים על המורשת המיוחדת של קהילתכם. בינתיים, הרכבת נכנסה לרציף, ובעודם עולים עליה, הפטיר ר' נתן קמינצקי לעבר אותו יהודי: 'רב איד, היינט באנאכט איז ראש חודש. נישט פארגעסן יעלה ויבוא' (ר' יהודי, הערב יחול ראש חודש, לא לשכוח יעלה ויבוא). מוכה תדהמה נשתל אותו אדם על מקומו ברציף, ובבושתו נשאר להמתין לרכבת הבאה.

בצאתנו להילחם בכל הריק והכלום של דורנו, בסחי והמאוס של המתירנות המופקרת, אותה מעורר יצרנו הרע. בקסם המפוקפק של יפת התואר המאופרת בכבדות להסתיר כיעור שאין דומה לו, כדאי לזכור את מקומנו. אל לנו להתרגש ולהתפעל, מכל צרוע וזב המחלל שבת. אין מה למצוא חן בעיני מי שאינו שומר מצוות, בטח שלא לתת לו מקום של כבוד. מלחמה היא עסק קשות, אין דרך לייפות אותה או להתייפף בה. צריך להילחם בכל הכוח, ולנצח.

אין לך זמן?

יש לך זמן אלול!

**הקהילה שלנו לומדת גמרא יומית עם הלכה יומית
קבוע. ברור. מעניין. מעשי**

במסגרת תוכנית "דף הקהילה" הכוללת לימוד **מסכת אחת**
והלכה אחת, בתוכנית יומית, **בשעה אחת**.
עד סוכות תהיה כבר מחובר להלכות הנוגעות מר"ח אלול עד
שמחת תורה ותסיים יחד עם כל הקהילה את מסכת סוכה.

**תוכנית
הלימוד היומי
של הקהילה
בדיוק בשבילך**

להסבר על התוכנית: 054-8479370

להצטרפות לקבלת דף הקהילה

0583202060

אני מזמין אותך להצטרף יחד איתי לתוכנית של הקהילה שלנו

**דף
הקהילה**
חיבור
יומיומי

